

INFOLIST

J A R 2 0 2 2

Využi jedinečnú príležitosť: Stáž v SEMe
Semfest inak - DOBROVOĽNICTVO
Máme za sebou: SEM Lyžovačka
**Rozhovor s mladými ľuďmi, ktorí slúžili ako
dobrovoľníci pri hraniciach s Ukrajinou**

Obsah

5 Príhovor predsedu
- Jozef Šimek

7 Zamyslenie
- Filip Kriško

Máme za sebou:

8 SEM lyžovačka
- Miroslav Mudrák a Zuzka Činčurová

9 Slúžiť z celého srdca - Pomoc Ukrajine
- Darya Neskaradzianaya

**12 Rozhovor s mladými ľuďmi, ktorí slúžili
ako dobrovoľníci pri hraniciach s Ukrajinou**
- Natália, Dominika, Majco, Denis, Dávid M., Dávid P

Prípravujeme:

16 Semfest - BOD ZLOMU

18 Semfest inak - DOBROVOĽNÍCTVO
- Katka Kubíková

20 Praktické informácie o dobrovoľníctve na Semfeste

22 English Bible Camp

23 Stáž v SEMe - Využi jedinečnú príležitosť!

„Ako často sme my tí,
ktorí chceme zmeniť
veci, pretože sa v nich
necítíme komfortne.“

„Môžeme zaujať postoj strachu, čo je pre nás ľudí prirodzené, alebo postoj odovzdanosti sa do Božích rúk – tak ako to urobil v Getsemane Pán Ježiš. Modlil sa aby Nebeský Otec riadil a viedol smerovanie aj nášho života a potom vstal a urobil to, čo bolo potrebné pre našu záchranu.“

Milý priatelia.

V tieto dni si pripomíname udalosti, ktoré pre nás urobil Pán Ježiš pred viac než dvetisíc rokmi. Udalosti, ktoré zmenili pohľad na Boha a Stvoriteľa. Pán Ježiš urobil to čo nikto od Syna Božieho nikto nečakať. Nechal sa ukrižovať, pred tým bičovať a ponižovať. On sám veľký Boh. Ako človek mal strach z nadchádzajúcich dní a z toho čo príde. Ved' sám sa modlil „Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty.“ (evanjeliu Matúša 26, 39b). A práve v tom je to úžasné víťazstvo, veľká istota, že v tom všetkom čo má prísť nechal pôsobiť svojho nebeského otca „Avšak nie ako ja chcem, ale ako Ty“.

Ako často sme my tí, ktorí chceme zmeniť veci, pretože sa v nich necítíme komfortne. Ako často berieme svoj život ako samozrejmosť. Vo víre dnešných správ, ktoré sa na nás valia z každej strany o vojnovej kríze, utrpení či pandémie môžeme prežívať obavy o budúcnosť. Ved' čo sa to s týmto svetom deje? Čo ešte príde? Jedno viem však isto. Chod dejín nedokážeme ovplyvniť. To čo dokážeme ovplyvniť, je náš postoj v situáciách v ktorých žijeme a sa nás dotýkajú. Máme na výber. Môžeme zaujať postoj strachu, čo je pre nás ľudí prirodzené, alebo postoj odovzdanosti sa do Božích rúk – tak ako to urobil v Getsemane Pán Ježiš. Modlil sa aby Nebeský Otec riadil a viedol smerovanie aj nášho života a potom vstal a urobil to, čo bolo potrebné pre našu záchranu. Nechať sa riadiť samotných Bohom je to najlepšie,

čo môžeme aj v tejto dobe urobiť, pretože vtedy sme v bezpečí živého, silného, úžasného Boha, ktorý chce pre nás len to najlepšie. V úzkom vzťahu s Ním môžeme načerpať pokoj aj v nepokoji a silu konať to čo je potrebné pre záchranu a pomoc pre iných.

Keď Pán Ježiš išiel na kríž, keď si ho niesol a nechal sa naň pribiť nebolo to pre neho komfortné. Ale išiel s vedomým, že sa deje Božia vôľa. A úžasné je na tom to, že Boh mu dal silu, a ešte to celé triumfálne oslávil aj tým, že ukázal celému vtedajšiemu ale aj budúcemu svetu, že ON je víťaz nie len nad strachom, okolnosťami ale aj nad smrťou.

Priatelia. Mám takú túžbu, aby sme v tomto boli ako náš Pán Ježiš. Odovzdali svoj život do Jeho rúk. Lebo len tak nebudeme mať strach o svoj život, o svoju budúcnosť

Prejem Vám aby ste v tieto veľkonočné dni sa zastavili a nielen pripomenuli si to, čo pre nás Pán Ježiš urobil, ale aby ste urobil aj krok viery a vložili svoj život, svoje smerovanie do Božích rúk.

Boh vás žehnaj!

Jozef Šimek, predseda SEM

„...že Boh je plný paradoxov.“

Kedysi na začiatku cesty mojej viery som uvažoval, aký asi je Boh. A aj dnes je veľa ľudí, ktorí sa túto otázku pýtajú. Naozaj chcú poznať odpoveď. Aj ja som po tejto odpovedi túžil. Čítal som Bibliu, zamyslenia, počúval kázne alebo prednášky. Viete, na čo som v skutočnosti prišiel?

Že Boh je pre mňa Bohom plný paradoxov. (Pre tých, kto by náhodu nevedel, paradox je protirečivá alebo nezmyselná výpoveď). Vieme o Bohu, že je sudcom a bude nás súdiť, ale zároveň je milostivým Bohom. Boh je veľký, nekonečný, no zároveň chce byť v našej blízkosti. Je žiarlivým Bohom, chce, aby v našom srdci bolo miesto len pre Neho, no zároveň vie, že často krát to tak nie je. Vieme o Bohu, že je vševediaci, že si všetko pamätá, ale pritom, keď mu vyznáme náš hriech, tak ho zabúda a nikdy viac nespomína. Boh nenávidí hriech, ale miluje hriešnika. Vymenoval som tu len pár Božích paradoxov, lebo chcem, aby ste aj Vy našli tie vaše.

Možno sa nepoznáme a žijeme v rozličných svetoch. No aj v týchto našich svetoch často zažívame podobné Božie paradoxy. Niekedy je nám proste zle, ale Boh nás volá ku radosti. Strašne sa na niekoho hneváme, no Boh nás volá ku láske a odpusteniu. Sme strašne uponáhľaní a nevieme ako v rýchlosti pokračovať ďalej, no Boh nás volá, aby sme sa zastavili a modlili. Často sa nám nič nechce a najradšej by sme sedeli doma na zadku, no Boh nás volá ku sebe na dorast, mládež, služby Božie...

Blíži sa Veľká noc. Najväčšie kresťanské sviatky. Čas, kedy sa máme tak trochu zastaviť a uvedomiť si, ako nás veľmi Boh miluje. Písal som vyššie, že Boh je plný paradoxov. Ale o čom sú veľkonočné sviatky? Sú o smútku nad Ježišovou smrťou, no zároveň o obrovskej radosti, že vstal z mŕtvych, ktorá dodnes naplňuje svet. Sú o Božej pokore, no zároveň o nesmiernej hrdosti, že aj my sme Božie deti. Všetky tieto paradoxy sa, ale naplňajú v tom najkrajšom paradoxe, ktorý formuje náš život... smrť, ktorá zachraňuje na kríži.

Filip Kriško

SEM Lyžovačka

Lyžovačka je jedna z pravidelne sa opakujúcich aktivít nášho ÓCéčka (oblastného centra). Realizujeme ju už niekoľko rokov, pretože je zaujímavá pre všetkých – vekom mladších i starších, od detí, cez teenagerov, študentov, až po pracujúcich – celé rodiny. Je to v podstate spojenie zážitku so spoločenstvom a biblickými témami.

Prvým a najhlavnejším momentom (ako už samotný názov prezrádza), bolo lyžovanie. Väčšiu časť dňa sme strávili na svahu. Druhým momentom bolo spoločenstvo – na chate počas večerného programu, ale aj neorganizovane, počas lyžovania v menších skupinkách, dvojiciach na svahu a lanovke. Tretím momentom boli biblické témy. Tento rok nás nimi sprevádzal Marián Kaňuch, ktorý rozprával o Eliášovi a jeho vrchu.

(Miroslav Mudrák)

Tento rok som aj ja mala možnosť zúčastniť sa lyžovačky zo SEMu. Bol to môj prvý, ale dúfam že nie poslednýkrát strávený na Kubínskej holi. Na lyžiarsky výcvik zo školy, na lyžovanie s rodinou alebo kamarátmi z minulosti mám krásne spomienky, ale predsa lyžovať s bratmi a sestrami v Kristu je úplne iný level. Nielenže som si športovým výkonom vzbudila endorfíny, ale dostala som aj duchovné nakopnutie vďaka večerom stráveným rozjímaním nad Eliášom a jeho životnou cestou s Bohom. Je úžasné, že v mnohých biblických príbehoch vidím, ako muži a ženy, dievčatá a chlapci, prežívali ťažké situácie, podobné tým, ktorým čelím v tomto období aj ja a že ich Boh vyviedol z ich trápenia a ukázal im nový smer. Božie Slovo je živé a ja som veľmi vďačná Bohu, že nám ho dal a že nám skrze neho hovorí a ukazuje východisko. Aj vďaka Eliášovmu životu viem, že keď sa možno teraz cítim

strateno, Pán Boh má pre mňa plán, veď už pred stvorením sveta si ma (aj teba) vyvolil. Avšak často sa stane, že sa sami odkloníme od Jeho cesty pre nás a zablúdime. Ale ako Božie deti, ktoré uverili v Ježiša, máme v sebe Jeho Ducha a s Ním všetku Jeho moc, ktorá má silu navrátiť nás na cestu, na ktorej nás Pán chce mať. Jednoducho nás preorientovať a ukázať nám nový smer. Tak ako pri lyžovaní na svahu sme kvôli hustej hmle videli iba na pár krokov pred nás a nie na miesto, kam chceme dolyžovať, tak aj s Pánom Bohom musíme každodenne po malých krôčikoch kráčať a dôverovať Mu,

že On vie, kam nás vedie, aj keď my do samotného cieľa momentálne nedovidíme. Keď však hmla odišla, spoza oblakov a nepriehľadnej bieloby sa vynoril krásny výhľad na okolité kopce. Počkať si naň stálo za to.

Ďalšími silnými momentmi na lyžovačke boli večery plné smiechu pri spoločenských hrách. Neraz sa stalo, že sa nám od úplnej únavy podarilo vysloviť vtipné a nezmyselné veci pri vedomostných kvízoch, alebo že sem tam niekto v strede diania dokonca aj zadriemal. Veru lyžovať šesť hodín denne dá poriadne zabrať.

(Zuzka Činčurová)

Slúžiť z celého srdca - pomoc Ukrajine

U nás v Spoločenstve evanjelickej mládeže chceme slúžiť Pánovi Ježišovi z celého srdca. A slúžiť Mu znamená aj nasýtiť hladných, podať vodu smädným, prijať cudzincov, zaodiť nahých, starať sa o chorých... (Matúš 25, 35 – 40). Tieto slová nami rezonujú o to viac, práve vo svetle (alebo skôr tme) vojenského konfliktu na Ukrajine. Práve teraz zažívame a žijeme tieto verše oveľa intenzívnejšie, než kedykoľvek predtým.

To, čo sa teraz deje na Ukrajine, sa týka každého z nás osobne. Preto som od začiatku vedela, že budem pomáhať všetkým, čím sa dá. S manželom sme sa rozhodli, že treba pomôcť na hraniciach, kde sú ľudia dezorientovaní a vďaka tomu, že sme boli dobrovoľníkmi v SEMe, sme rýchlo zistili aktuálne informácie, a to, že pôjdeme do Vyšného Nemeckého.

Pred odchodom som mala obavy, no všetky pochybnosti prestali, len čo sme tam dorazili. Keď už si tam, priamo na mieste, mozog začína fungovať inak. Tak viac racionálne. Lebo stretávaš ľudí, ktorí sa majú ťažko a zle a ty si pre nich pomoc a opora, skrz tvoju službu. Tvoja úloha je jednoducho pýtať sa ich, čo potrebujú a dať im priestor na upokojenie. Niektoré mamičky pri mne aj plakali a bolo ťažké pozerať na to, ale práve to oni cítili a bolo potrebné dať im možnosť vyplakať sa, počúvať ich, dať im horúci čaj, spýtať sa či niečo potrebujú, ponúknuť im jedlo a tak ďalej. Jednoducho postarať sa o nich, po každej stránke, i tej emocionálnej. Ľudia, ktorých som stretla na hraniciach, sú vo väčšine prípadov vo veľkom strese. Prichádzajú veľmi unavení a vyčerpaní po dlhej ceste, čo sa prejavuje najmä u detí.

Pamätám si jednu rodinu z regiónu Žitomyr. Na jednej mojej nočnej zmene vošla do stanu žena so svojimi dvoma dcérami, ponúkla som im teplý čaj, slušne ho prijali a nadviazali sme rozhovor. Vysvitlo, že pôjdu ďalej do Nemecka, najmladšia dcéra sa volá Vika, táto žena mala 9 detí a väčšina z nich odišla autom o pár dní skôr ako oni. Žena mi povedala, že jej manžel zomrel minulý rok. Mladšej dcérke som ponúkla čokoládovú tyčinku a hračky, no jej star-

šia sestra mi povedala, že dievčaťu sa nič nechce, pretože je chorá. Navrhla som ísť k lekárom a ukázalo sa, že po začiatku vojny Vika ochorela, lekári jej diagnostikovali rakovinu. Neverila som vlastným ušiam. No jej matka sa na mňa pozrela a povedala, že verí a modlí sa, a vie, že všetko bude v poriadku. Začala rozprávať o svojich starších deťoch, má 2 dospelých synov, ktorí boli prepustení z Ukrajiny, hoci na to nemali právo. Povedala, ako sa za to celá rodina modlila, prosila Pána a On ich vypočul. Povedala, že kým boli s celou rodinou na Ukrajine, modlili sa, aby ich dedinu nezasiahli bomby, aby všetci mohli odísť. Povedala, že žili medzi veriacimi a dediny naokolo boli vymazané zo zeme a ich stála vďaka Pánovi a Jeho milosrdenstvu... Povedala, že keď odišli z domu, ktorý postavil jej zosnulý manžel, nechali ho otvorený, možno sa tam niekto bude potrebovať uchýliť. Počúvala som a premýšľala, ako môže byť v jednej osobe toľko lásky a viery, napriek všetkému, čo prežíva. Dala mi pokoj. V stane som našla ceruzky a papier a ponúkla som ich Vike. Pozrela sa na mňa, zobrala všetko do ruksaku a povedala, že je to pre Sashka – jej staršieho brata, ktorý sa po otcovi stal hlavou rodiny. Moja zmena sa skončila a oni čakali, kým ich niekto vyzdvihne.

Naozaj, Pán Boh dáva silu zvládnuť túto situáciu aj tým ľuďom, ktorí utekajú a potrebujú pomoc, aj dobrovoľníkom, ktorí im slúžia. Treba mať otvorené srdce. V súčasnosti ľudia potrebujú akúkoľvek pomoc, no najmä ľudskú. Musíme sa za nich veľa modliť. Odporúčam všetkým, aby sa týmto ľuďom otvorili. Musíme ich podporovať, poskytnúť im prístrešie, poskytnúť im bezpečnosť a nenechať ich v tejto hroznej vojne.

(Darya Neskaradzianaya)

„Naozaj, Pán Boh dáva silu zvládnuť túto situáciu aj tým ľuďom, ktorí utekajú a potrebujú pomoc, aj dobrovoľníkom, ktorí im slúžia. Treba mať otvorené srdce.“

„Počúvala som a premýšľala, ako môže byť v jednej osobe toľko lásky a viery, napriek všetkému, čo prežíva. Dala mi pokoj. V stane som našla ceruzky a papier a ponúkla som ich Vike.“

Rozhovor s mladými ľudmi, ktorí slúžili ako dobrovoľníci pri hraniciach s Ukrajinou

Prečo si sa rozhodol/rozhodla ísť pomáhať ku hraniciam s Ukrajinou?

Natália: Pretože som mala veľkú túžbu nejakým spôsobom pomôcť. Vnímam, že Pán ma volá okrem modlenia sa za danú situáciu aj konať a byť tak aktívnou. Hľadala som možnosti, ako môžem byť užitočná a jednou z nich bola možnosť pomáhať na hranici. Tak som sa nahlásila ako dobrovoľník na jednu noc – z piatka na sobotu, cez ECAV.

Majco: Chcel som aj získať skúsenosť, zažiť hneď z prvej ruky, aké to pri hraniciach naozaj je, no hlavne pomôcť, teda aspoň takto, aj keď to bolo len na chvíľu.

Denis: Cítil som určitú povinnosť pomôcť naším susedom z Ukrajiny, ktorí zostali bez domova a museli utekať pred hrôzami vojny a nechať tam svojich mužov, bratov a otcov a zabudnúť na všetko, čo celý život budovali.

Dominika: Viem, že Pán Ježiš je blízky tým, čo sú skrúseného srdca a ubitého ducha (žalm 34:19). On sám naplnil moje srdce láskou a súcitom k trpiacim ľuďom na Ukrajine, a preto som zatúžila ísť, veď to On v nás spôsobuje chcenie i činenie (Filipským 2:13). V Božom slove je napísané, aby sme plakali s plačúcimi (Rimanom 12:15), aby sme robili dobre všetkým (Galatským 6:10), aby sme hladných nasýtili a smädným podali vodu (Izaiáš 58:7). Boh hovorí, že čokoľvek sme učinili Jeho maličkým - Jemu sme učinili (Matúš 25:31-40). Je napísané, aby sme neboli len poslucháčmi Božieho slova, ale aj činiteľmi (Jakubov 1:22) a aby sme boli Božím svetlom, ktoré svieti v tmách (efežanom 5:8). To sú moje dôvody.

V čom spočívala tvoja služba?

Dávid M.: Prvý kontakt s Ukrajincami v hraničnom priestore, riešenie najzákladnejších otázok a ponúknutie čaju alebo kávy na zohriatie, zvyšok dostali za hranicami.

Dávid P.: Tiež som mal na starosti prvý kontakt s utečencami. Ponúkal som im občerstvenie a pomáhal s batožinou. Ale bol priestor aj na nejaké osobné rozhovory.

Denis: Jednoducho som spravil čokoľvek, čo som videl na očiach všetkých tých zúfalých a neistých ľuďí, od nosenia tašiek a kufrov, malých bábätiok, zvierat až po ponúkanie základných potrieb, ktoré boli zabezpečené, ako je voda, jedlo, hygienické potreby a sem-tam nejaké objatia.

Čo bolo na tomto čase najnáročnejšie?

Natália: Najnáročnejšie bolo, pre mňa, vidieť matky s deťmi, staršie ženy, ktoré opúšťajú svoju krajinu s pár taškami v rukách s vedomím, že ich domov tu na zemi je už zničený, alebo pravdepodobne bude zničený v dôsledku vojny. Vidieť to, že mnohí nemajú nádej na večný domov v Nebeskom Kráľovstve. Vidieť ich ustarostené, od zimy bledé, slzami potreté tváre.

Denis: Keď vynechám to, že som za 3 dni spal asi 4 a pol hodiny, tak najzložitejšie bolo určite vidieť tú ťažkú situáciu a nejakú stretnúť...

Dávid M.: Pre mňa bolo najnáročnejšie vidieť prichádzať na hranice samotné matky s deťmi. Vedomie, že otec a prípadne syn, ostávajú v zemi ma trápilo. Samozrejme

Dominika: Bola som vďačná, že sme cez evanjelickú cirkev spolu s policajtami a armádou mohli mať prvý kontakt s ľuďmi z Ukrajiny na hranici v takom červenom uvítacom stane. Mohli sme ich s láskou privítať podať im teplý čaj/kávu, balíček (voda, vreckovky, dobošky...) a deti potešiť hračkou. Doniesli sme aj gitaru a ľudia sme tešili ukrajinskou chválou a inými piesňami, čo prijímali všetci veľmi pozitívne, no najmä deti. Týchto ľudí sme sprevádzali aj ďalej; pomáhali sme im nosiť tašky, deti, hľadať nocľah, odvoz, ubytovanie, niečo na prezlečenie a prezutie, prípadne sme ich dočasne ubytovali v stanoch. Keď vedeli po anglicky mali sme s nimi aj silné rozhovory. S niektorými deťmi sa dalo aj zahrať, a tak ich troška rozveseliť.

aj to, že oni neutekajú za lepšími pracovnými príležitosťami, ale preto, aby si zachránili životy. Zároveň nemôžem nespomenúť aj fyzickú náročnosť tejto služby.

Majco: Pre mňa tiež asi vidieť tie plačúce ženy s deťmi (vďaka Bohu ich na mojej zmene veľa nebolo), lebo človek v takej situácii, im mohol tak ponúknuť čaj alebo kávu, čo je vlastne veľmi málo.

Čo ťa najviac oslovilo, dotklo sa ťa?

Dominika: Najviac sa ma dotklo to, keď som videla ako Božia ruka predívne a veľmi konkrétne koná na tom mieste. Cez hranicu prešla mladá žena so svojou staršou matkou a niekoľkomesačným bábätkom zabaľeným v deke. Obidve mali tenisky a veľmi biedne bundičky, drkotali sa od zimy a boli na pohľad veľmi vyčerpané. Bola som pohnutá ľútosťou. V ECAV stane sme mali pre nich posledné miesta na spanie. Nebolo tam najteplejšie. Niektoré stany mali v noci zamrznuté steny. Bála som sa o to bábätko, modlila som sa a prosila som Pána Ježiša o pomoc pre nich a On sa k nám sklonil ☺ .

Bola som sa spýtať niekoľkokrát u tzv. maltézskych rytierov, ktorí sa pomáhali starať najmä o dopravu či nemajú nejaký autobus, ktorý by dopravil túto posádku priamo do ich cieľovej stanice - do Liptovského Mikuláša. Problém bol, že priamo z hranice autobusy do LM nešli, čakala ich preto náročná noc a komplikovanejšia cesta. Keď som išla za maltézskymi rytiermi asi tretíkrát po modlitbe povedali mi ten zázrak... o 23:00 sa ozval muž, že odvezie kohokoľvek kdekoľvek po Slovensku. Takto v noci v tom správnom čase pre tých správnych ľudí to naozaj považujem za zázrak a Božiu ruku, ktorá sa dotýkala srdca a ktorá konala.

Niečo také krásne bolo aj, že doniesla som si vlastnú rýchlovarnú kanvicu - z čoho sa viacerí čudovali – verím, že to bol Boží nápad a nie môj. V noci som išla pozrieť do gréckokatolíckej časti, kde mali oblečenie a topánky, ktoré mohli darovať potrebným. Ako som tam vošla, prišla za mnou jedna dobrovoľníčka, ktorú som nepoznala a hovorí mi : "Prosím vás, nemáte náhodou rýchlovarnú kanvicu? Máme v stane dosť premrznutých ľudí, máme aj čaj aj kávu aj všetko, ale nemáme v čom zohriať vodu. Jediné, čo nám chýba je kanvica, aby sme ich trochu zohriali". Veľmi som sa tešila,

že po ňu môžem ísť do auta a odovzdať ju tam, kam patrí a že Boh dal, aby som bola v tom správnom čase na správnom mieste.

Denis: Všetko bolo veľmi emotívne, keď som videl tých zúfalých ľudí bez domova... len ťažko si vyberiem jednu vec, ale dosť sa ma dotklo dievčatko, ktoré všetkým dávalo high-five (tľapnutie rukou), či vojakom, alebo dobrovoľníkom a rozdávalo úsmev... alebo keď som držal malé batola a jeho súrodenci držali dlhších, mimochodom mali tak okolo 5 rokov.

Dávid P.: Jednoznačne vďačnosť tých ľudí.

Natália: Najviac sa ma dotklo, keď som videla, ako veľmi na hranici Pán Boh koná. Keď som videla, ako sa dotýka svojím evanjeliom druhých ľudí. Niektorí ľudia ani nevedia, že sú smädní po Pánu Bohu, pokiaľ im o ňom nepoviem. Dotkla sa ma potreba druhých ľudí byť uzmiernenými s Pánom Bohom cez vieru v živého Krista Ježiša. Rozdali sme pár malých Biblií a zostali v kontakte s tými, ktorých sa Kristus dotkol. Hrali sme priamo na hraničnom priechode chvály Pánu Bohu na gitare. Jednu sme sa naučili spievať po ukrajinsky. Bolo veľmi povzbudivé vidieť deti, ktoré si sadli a počúvali, čo spievame, či vojakov, ktorí nechceli, aby sme prestali hrať.

Majco: Mňa najviac dostalo, keď som videl diery po gul'kách v aute. Vtedy si človek asi najviac uvedomí, čo sa na druhej strane naozaj deje a zároveň aj bezmocnosť samého seba, aj tých, ktorí utekajú.

Kde v tom celom sa ti dával poznať Pán Boh?

Dominika: Pán sa mi dával poznávať najmä v tom, aký je blízky trpiacim, že ich neopúšťa, že sa k nim skláňa. Jeho prítomnosť a blízkosť "sa tam dala krájať". Pán Ježiš bol napríklad v tom, že na tom mieste vylieval mnoho svojej lásky a potešenie aj v zime a biede na ľudí. Tých trpiacich veľmi posilňoval a potešoval, nenašli ste tam nikoho nahnevaného alebo nervózneho. Bol to skutočný Boží zázrak, tá atmosféra Božej lásky a spolupatričnosti tam - boli sme tam ako jedna veľká rodina. Bola som zároveň fascinovaná a dojatá tou odovzdanosťou a statočnosťou trpiacich, ktorých Pán Ježiš neúnavne posilňoval. Aj keď tie podmienky tam neboli najlepšie, bola tam obrovská otvorená náruč lásky armády, polície, hasičov a dobrovoľníkov pre potrebných a v tom sa mi tiež dával poznávať Pán, že v Jeho blízkosti a prítomnosti mäknú srdcia ľudí.

Denis: Všade bol prítomný, cítil som ako dáva, jednak mne silu a nádej, ale aj utečencom.

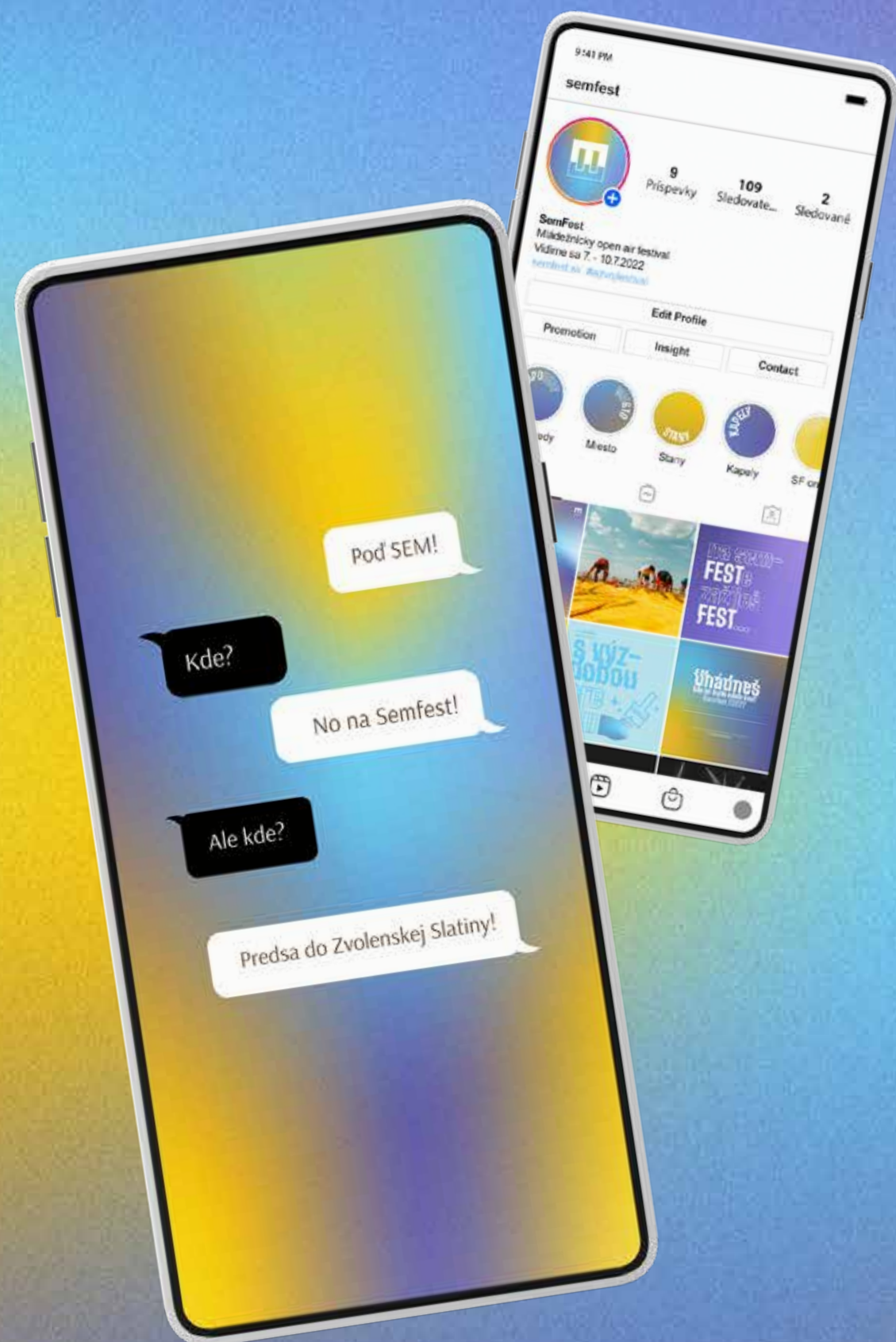
Dávid P.: Pre mňa bolo požehnaním to, že som mohol dávať a pomáhať, a cez to sa mi tak ukazoval Boh, že je naozaj lepšie dávať ako prijímať a má to veľký zmysel pre môj život a aj pre životy ľudí okolo mňa.

Natália: V tom, ako nás všetkých počas nočnej služby viedol na miesta, kde sme práve mali byť. K ľuďom, ktorí práve potrebovali nejakú pomoc. V ochote tých, ktorí zabezpečujú odvoz a ubytovanie pre tých, čo nemajú kam ísť. V tom, ako sme sa aj po 0 hodinách spánku dokázali usmievať na utečencov a s láskou Kristovou im podávať Jeho pokoj.

Som veľmi vďačná za verné modlitby bratov a sestier po celom svete za situáciu na Ukrajine. Hoci vojna pokračuje, PÁN BOH stále KRALUJE, mocne koná a verne odpovedá na modlitby podľa svojej vôle.

Dávid M.: Uvedomoval som si, aké sú následky činov človeka, tu možno vraviť aj o jednom konkrétnom, a tým viac som si uvedomoval, ako treba odovzdať vlastný život, ale aj celú situáciu na Ukrajine do Božích rúk. A pomimo všetkého, počúvanie chvál počas prestávky mi prinášalo hlboký pokoj a slová som vnímal viac ako inokedy.

Majco: V tom, že mi dodával energiu a chuť pomáhať ľuďom, aj keď som bol unavený. Tiež som si veľa uvedomoval, že má stále všetko pod kontrolou.

Kde?

Pod SEM!

No na Semfest!

Ale kde?

Predsa do Zvolenskej Slatiny!

Ak ešte nevieš čo budeš robiť od 7.- 10. Júla, tak máme pre teba ponuku:

Pozývame ťa na Semfest 2022!

Ako to na festivaloch býva, aj tu zažiješ boj s postavením stanu, mnoho adrenalínových a športových zážitkov (vodný futbal), veľa jedla, hudby a dobrých ľudí. No na semfeste zažiješ niečo VIAC. Semfest je miesto, kde zažiješ skvelé spoločenstvo a blízkosť Pána Boha. Semfest je miesto, kde zažiješ BOD ZLOMU...

Zaujali sme ťa? Tak neváhaj a choď sa zaregistrovať na semfest.sk Na stránke čoskoro pribudnú aj ďalšie informácie o programe.

Taktiež nezabudni sledovať náš *Instagram* pre nové info (pozor, bude aj súťaž!).

Semfest inak – DOBROVOĽNÍCTVO

Rada rozprávam, že moja prvá dobrovoľnícka služba na Semfeste bola, keď som ešte ani dobrovoľníčkou nebola. Bol to asi môj druhý Semfest a bola som oslovená, aby som pomohla v detskom stane pri večerníčkoch. To, že budem po celom areáli Semfestu behať v kostýme opice a robiť si make up v kadibudke, mi nikto nepovedal... No musím sa priznať, že sa mi to veľmi páčilo. Nie byť opicou (aj keď aj to malo čosi do seba), ale byť súčasťou Semfestu a nejakým spôsobom poslúžiť svojim talentom. Vtedy som sa rozhodla, že na budúci rok sa prihlásim ako dobrovoľník.

Tak sa aj stalo. Zobrala som stan, pár priateľov pod pazuchu a išla som do toho. Nevedela som úplne čo ma čaká. No spomínam si, že v ten prvý krát (tak aj stále) dobrovoľnícky Semfest prekonal moje očakávania. Nevieť čo je lepšie. Či je to zoznamovacia víkendovka, kde sa prostredníctvom hier a naozaj šialených aktivít zoznámime a upevníme naše putá, alebo samotná príprava festivalu, kde pri stavaní stanov či celodennom hrabaní sena získaš viac zážitkov, ako si len vieš predstaviť. A možno je to ten skvelý dobrovoľnícky program, ktorý spolu zažívame. Večer chvál, rozhovorov, hier a spontánnych rozhodnutí.

nosť bola v kuchyni. Príprava jedla, príprava stolov, naberanie jedla, umývanie stolov, umývanie riadov... ak to neznie lákavo, nedajte sa pomýliť. Spolu s ďalšími dobrovoľníkmi som prežila úžasný čas. Vedeli ste koľko srandy zažijete pri improvizovaní raňajok pre asi 300 ľudí? Ak si správne spomínam, myslím, že sme aj vymysleli pár chytľavých piesni. A do teraz spomíname na vynikajúce nátierky. Áno, nátierky. Verte či nie, nikde inde som nejedla lepšie nátierky, ako na Semfeste!

Na ďalší rok som sa zo zákulisia kuchyne presunula do centra diania. Registrácia. To bola moja druhá skúsenosť. A musím povedať, že bola veľmi výnimočná. Ako prvá som sa totiž mohla stretnúť s účastníkmi. Prišli možno občas zmätení, ale vždy s úsmevom na perách. Bolo skvelé vidieť u nich to nadšenie a nedočkavosť z ďalšieho ročníka Semfestu. A bol to úžasný pocit, že práve ja som ich mohla privítať.

Ak ste niekedy boli na Semfeste, či už ako účastník, alebo dobrovoľník, isto si pamätáte Pub stan. Vždy ma fascinovalo, ako rýchlo a s úsmevom vedeli tí dobrovoľníci pripraviť a vydať toasty, hotdogy, palacinky... A tá atmosféra! Priznávam sa, zrodil sa vo mne sen, že raz tam chcem slúžiť aj ja. A sen sa stal skutočnosťou. Ešte nikdy v živote som neurobila toľko veľa toastov ako v Pub stane. A hoc boli chvíle, kedy som sa začala báť, že počet chcených toastov je viac, ako dokáže človek pri toastovači uniesť, neskutočne som si to užila. Vojnu s toastami som vyhrala a získala množstvo skúseností, spomienok a chuť skúšať nové toastové recepty...

A kam pôjdem tento rok? Ešte rozhodnutá nie som, no viem, že akákoľvek služba vie priniesť viac, než sa dá očakávať. Ak ideš na Semfest ako dobrovoľník, prichádzaš slúžiť, avšak veľa dostávaš aj ty sám. A týmto ťa chcem zavolať:

Pod' na Semfest ako dobrovoľník! Jednak zažiješ naozaj výnimočný čas, no hlavne budeš môcť sám prispieť k nášmu obľúbenému festivalu. Či už je to tvojím výnimočným talentom, alebo jednoducho tvojou túžbou slúžiť – chceme ťa! Tak priveľa nečakaj a utekaj sa zaregistrovať. Vidíme sa na Semfeste 2022!

(Katka Kubíková)

Máš chuť zažiť Semfest trochu inak a priložiť ruku k dielu? Neváhaj sa k nám pridať!

Ak sme vzbudili tvoju pozornosť – pripravili sme aj bližšie info.

Dobrovoľnícky čas trvá od piatku 1. júla 2022 do pondelku 11. júla 2022 a je rozdelený do niekoľkých etáp práce a spoločného času:

Prvou je dobrovoľnícka víkendovka, ktorá trvá od piatku do nedele (1.7. – 3.7.2022) a je to prípravný čas pre nás dobrovoľníkov. Práve tu máme priestor spoznať sa v jednotlivých tímoch, ale aj celkove medzi sebou ako celá Semfest banda. Hráme hry, športy, študujeme Božie Slovo, trávime čas na chválach a modlitbách, budujeme vzťahy... dalo by sa to zhrnúť do dvoch slov – **rastieme a zabávame sa.**

Po víkendovke začína nový týždeň a s ním aj príprava Semfestu (4.7. – 7.7.2022 do obedu) práve počas týchto dní prebiehajú všetky prípravné práce (ak si už niekedy bol na Semfeste, asi si to vieš predstaviť – stavenie stanov a pódíí, úprava a design areálu, rozkladanie techniky... jednoducho všetko to, čo je potrebné urobiť). No stále pokračuje aj budovanie vzťahov a zábava, ktorej je aj popri práci stále kopec (a možno aj viac, než cez víkendovku :D).

No a zo začiatkom Semfestu prichádza služba na festivale podľa rozdelenia do tímov a vo voľnom čase Semfest program. (7.7. od obedu – 10.7.2022 do obedu)

Poslednou etapou je balenie po skončení festivalu (10.7. od obedu – 11.7.2022). Znie to síce nie veľmi zaujímavé, no je to jeden z najfascinujúcejších pohľadov... keď to čo sme takmer štyri dni úporne stavali a tvorili, za jeden deň celkom zmizne. No len to okom viditeľné, ostatné ostáva hlboko v nás.

Požadovaný vek dobrovoľníka je minimálne 16 rokov (v čase festivalu) a registrovať sa môžeš už teraz! Počet dobrovoľníckych miest pre dievčatá aj chlapcov je obmedzený, preto dlho neotáľaj.

Viac informácií a registračný formulár nájdeš na našom webe (**sem.sk**) v časti PROJEKTY - SEMFEST - Dobrovoľníctvo.

Taktiež sleduj náš NOVÝ semfestový účet na instagrame – **@semfest** (starý účet nám bol, žiaľ, ukradnutý, preto sa uisti, že sleduješ ten správny ;)), kde budeme predstavovať jednotlivé služby a tímy. Sme si istí, že aj pre teba je medzi nami pripravené miesto, respektíve služba, v ktorej sa nájdeš.

Tešíme sa na Teba!

1.7. – 3.7. Dobrovoľnícka víkendovka
4.7. – 7.7. Príprava Semfestu
7.7. – 10.7. Semfest
10.7. – 11.7. Balenie

English Bible camp

Aj tento rok pripravujeme s Američanmi skvelý English Bible camp. Zaujala ťa myšlienka takéhoto tábora? Chceš vedieť viac? Kontaktuj nás na mudrak@sem.sk

Stáž v SEMe

Využi jedinečnú príležitosť!

Máš 16.-18. rokov? Si člen SEMu? Zaujímaš sa o audiovizuálnu tvorbu alebo ťa baví organizovanie podujatí pre mladých ľudí? Ak si odpovedal áno, tak táto ponuka je práve pre teba. Od septembra 2022 otvárame prvý ročník stáží v mediálnom alebo koordinačnom tíme SEM.

Ponúkame ti:

- **individuálny prístup, ľudský prístup a mentoring,**
- **praktické vzdelávanie,**
- **nové zážitky a skúsenosti,**
- **certifikát o absolvovaní stáže.**

Stáž prebieha 10 mesiacov od septembra 2022 do júna 2023. Tvoja stáž bude prebiehať v závislosti od tvojho bydliska. Nemusíš sa báť toho, že ak žiješ v Bratislave, budeš musieť stáž absolvovať v Košiciach. SEM má oblasťné centrá: Bratislava, Myjava, Púchov, Orava-Liptov, Tatry a Košice. Tvoja stáž bude prebiehať v tvojom najbližšom OC alebo v prípade mediálneho tímu aj do značnej miery online.

Možnosť prihlásenia trvá do 31. júla 2022.

Pre viac info klikni na: <https://sem.sk/staz/>

„Ale o čom sú veľkonočné sviatky? Sú o smútku nad Ježišovou smrťou, no zároveň o obrovskej radosťi, že vstal z mŕtvych, ktorá dodnes naplňa svet. Sú o Božej pokore, no zároveň o nesmiernej hrdosti, že aj my sme Božie deti.“